

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XI. (a) Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

monasteria non solum in Mediolan. Tarragon, verum & in aliis Provinciis, & eos nigrum habitu usos fuisse tradit. P. Cluniac. lib. 4. epist. 17. Sed verè monachi nigri jam à septimo Ecclesiæ seculo dicti fuerunt monachi Benedictini, quia atris utebantur vestibus, & ita pro synonimis habebantur nigri monachi, & Benedictini, ut latè probant Yepes tom. 1. chron. D. Benedicti, anno 523. cap. 5. Benedictus Haerleptenus lib. 5. disquisit. monast. tract. 3. disp. 3. Cœpit autem hujusmodi nomenclaturæ ratio pro distinctione ipsorum, & Canonicorum Regularium Ordinis D. Augustini, qui albis utebantur vestibus, ut refert Joannes de Vitriaco cap. 13. hist. Occid. ibi: Cum igitur a priscis temporibus in partibus Occidentis duas tantum suissent Regularium diversitates; monachi scilicet nigri sancti Benedicti regulari profentes, & canonici albi secundum regulam B. Augustini viventes; postquam peccatis exigitibus, primo medica negligentes, paululum cadere cœperunt, tandem ad tantam dissolutionem plures Regularium conventus devenierunt, quod viri timorati, & prudentes, sibi alio habitu, & alias institutis Domino militantes ab ipsis recesserunt. Sed postquam Cistercienses habitum album induerunt anno Christi 1103, ut refert Manrique tom. 1. eodem anno, cap. 1. quoties in jure legimus monachos nigros, & albos, intelligi-

mus monachos Benedictinos, & Cistercienses: notavit Bosquetus ad Innocentium III. lib. 1. regestr. 13. epist. 122. & nos in cap. 10. de tempore ordin.

(c) Hadrianus.] Cap. 3. § 4. hoc rit.

(d) Hortis.] Unde Pontifex in cap. nimis grave, de excessibus Prelat. damnat inter alios excessus Episcoporum, illum videlicet, quia à religiosis petebant decimas ex hortis propriis. Et licet horum varia sint conceptionis, quas tradunt Pater Serjogus tom. 3. in Cantica, cap. 5. vers. 1. vestig. 31. num. 1. Lorinus & Pineda in cap. 2. Eccles. vers. 5. ad ea verba: Feci hortos & pomaria; in praesenti tamen accipitur pro loco leptos, & munitos. Et licet plerisque ad olera producenda colatur, iuxta distinctionem traditam à Georgio Beyerlinch. in Theat. vita hum. tom. 4. verbo Hortus, ubi ait: Hortus est locus munitus, & plerisque septus ad olera producenda, fructusque arborum voluptatis gratia comparatus. Tamen ex quibusunque fructibus in horto perceptis, veluti ex frumento, hordeo, vel aliis seminibus, decima non debetur, cum absolute religiosis indulatum sit, ut ex hortis decimas non prestant. Quare nec genus fructuum, nec quantitas, seu modus terra attendi debet.

(e) De novalibus.] Hæc verba, & textum expositum in cap. 4. hoc rit.

C A P U T XI.

(a) Idem.

Licet de benignitate Sedis Apostolicae sit vobis indulatum, ut de laboribus vestris, quos proprii manibus, vel sumptibus colitis, nemini decimas solvere teneamini: propter hoc tamen non est vobis licitum cuilibet de terris vestris decimas subtrahere, quas traditis aliis (b) excolendas. Relatum est siquidem auribus nostris, quod cum terras quasdam, quas in decimatione dilecti filii nostri Thesaurarii Senonen. habentis, detis rusticis vestris excolendas, exinde decimas sicut debetis, non solvit, nec facit à rusticis ipsis exsolvi. Quoniam igitur quanto arctius vos, & Ordinem vestrum diligimus, tantum minus vos, & Ordinem vestrum volumus efficere quæ sunt honestatis contraria, vel obvia rationi, aut ex quibus privilegiorum nostrorum tenorem transgredi videamini, cum privilegium videatur amittere, qui permisso sibi abutitur potestate: f. v. m. quat. de terris illis, quas in decimatione predicti Thesaurarii propriis manibus non excolitis, sed rusticis traditis excolendas, decimas vobis usurpare nullatenus praesumatis, sed eas in propriis eidem Thesaurario faciat cum integritate persolvi, scituri pro certo, quod si præceptum nostrum contemneritis, nos ven. f. nostro Archiepiscopo Senon. dedimus in madatis, ut rusticos, quibus in decimatione præfati Thesaurarii terras dederitis excolendas, ad solvendum decimas eidem Thesaurario ap. cess. districte compellat.

N O T A E.

(a) **I**dem.] Ita etiam legitur in prima collectio-ne, sub hoc rit. cap. 11. ex qua literam textus restituo: post Concilium autem Lateran. pag. 13. cap. 6. legitur, Fratribus Rhemensis Ecclesie: sed

cum varia sint monasteria, tam Cisterciensis Ordinis, quam Benedictini, & aliorum in diocesi Rhenensi, non facile deprehendi potest, quibus fratribus rescribat Alexander hic.

(b) **E**xcolendas.] Juxta tradita supra in capite. 4.

CAPUT